

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

5.4.2006

B6-0241/2006 }
B6-0268/2006 }
B6-0269/2006 }
B6-0270/2006 }
B6-0271/2006 }
B6-0274/2006 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 103.4 i arbetsordningen från

- Stefano Zappalà, Simon Busuttil, David Casa och Patrick Gaubert, för PPE-DE-gruppen
- Martine Roure och Louis Grech, för PSE-gruppen
- Jeanine Hennis-Plasschaert, för ALDE-gruppen
- Jean Lambert, Kathalijne Maria Buitenweg och Hélène Flautre, för Verts/ALE-gruppen
- Giusto Catania, Kyriacos Triantaphyllides, Sylvia-Yvonne Kaufmann och Tobias Pflüger, för GUE/NGL-gruppen
- Romano Maria La Russa, för UEN-gruppen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

- PPE-DE (B6-0241/2006)
- PSE (B6-0268/2006)
- GUE/NGL (B6-0269/2006)
- ALDE (B6-0270/2006)
- Verts/ALE (B6-0271/2006)
- UEN (B6-0274/2006)

om flyktingsituationen på Malta

RC\610605SV.doc

PE 371.681v01-00}
PE 371.709v01-00}
PE 371.710v01-00}
PE 371.711v01-00}
PE 371.712v01-00}
PE 373.208v01-00} RC1

SV

SV

Europaparlamentets resolution om flyktingsituationen på Malta

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter, särskilt artikel 14 i denna,
- med beaktande av Genèvekonventionen från 1951 om flyktingstatus, särskilt artikel 31 i denna,
- med beaktande av den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter, särskilt artikel 5 i denna,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹, särskilt artiklarna 1 och 18 i denna,
- med beaktande av rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna och rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet,
- med beaktande av rådets förordning nr 343/2003 av den 18 februari 2003, även kallad Dublin II, om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon annan medlemsstat,
- med beaktande av artikel 6 i EU-fördraget och artikel 63 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. De besök som delegationen från LIBE har gjort i flyktingförvar inom EU, nu senast i Malta, har visat att asylsökande hålls i förvar under villkor som är långt under internationellt erkända standarder, och där oron särskilt gäller de fysiska förhållandena och otillräckliga eller icke-existerande tjänster såsom sjuk- och hälsovård och socialt och rättsligt stöd.
  - B. En delegation från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor reste den 24 mars 2006 till Malta för att besöka olika anläggningar för administrativt frihetsberövande, särskilt anläggningarna Hal Safi, Hal Far och Lyster Barracks, och diskutera invandringsfrågan med maltesiska myndigheter och icke-statliga organisationer.
  - C. Delegationens medlemmar kunde på ort och ställe konstatera fakta.

---

¹ EGT C 364, 18.12.2000, s.1.

- D. Ön Malta som ligger vid Europeiska unionens södra gräns är en liten ö på 316 kvadratkilometer med 400 000 invånare och en befolkningstäthet på över 1200 personer per kvadratkilometer, vilket gör att dess kapacitet att ta emot och ge härbärge åt de invandrare och asylsökande som i stora skaror regelbundet anländer till dess kuster är mycket begränsad.
- E. Det antal personer som varje år kommer till Malta motsvarar 45 procent av antalet barn som årligen föds på Malta. I förhållande till invånarantalet motsvarar en nyanländ person 140 i Italien, 150 i Frankrike och 205 i Tyskland. År 2005 anlände 1800 personer till Malta vilket motsvarar 252 000 personer som anlände till Italien, 270 000 personer som anlände till Frankrike och 369 000 personer som anlände till Tyskland.
- F. Malta spenderar 1 procent av sin nationella budget för att komma till rätta med den rådande situationen, en situation som bara kommer att förvärras under de kommande månaderna och åren. Malta avsätter en ansenlig del av sin armé och sina polistjänster, det vill säga över 10 procent av personalstyrkan vid dessa, för att hantera denna humanitära kris och sköta förvaltningen av anläggningarna för kvarhållande och mottagning.
- G. Malta är inte slutdestinationen för de personer som anländer till ön, vilka ofta förklarar att de önskar ta sig vidare till andra länder i Europeiska unionen.
- H. De maltesiska myndigheterna förfogar inte över tillräckligt med personal för att kunna behandla asylansökningarna inom en rimlig tidsfrist.
- I. En del av de personer som anländer till Malta kommer från länder i krig, särskilt från Afrikas horn och Darfur, och kan svårligen sändas tillbaka till sina hemländer.
- J. Placering i « öppna anläggningar » är alltid att föredra framom faktiska interneringsanläggningar, vilket erfarenheterna från städerna Ceuta och Melilla visar.
- K. Enligt maltesiska administrativa bestämmelser får invandrare maximalt hållas i förvar under en period om 18 månader och asylsökande 12 månader i väntan på ett beslut om deras ansökan.
- L. Invånarna på Malta förväntar sig tecken på solidaritet och bistånd från Europeiska unionen men dessa tecken låter vänta på sig.
- M. Europeiska unionen bör ingripa för att stödja Maltas insatser för att förvalta migrationsströmmarna, vilket de maltesiska myndigheterna också uttryckt önskemål om.
- N. Europeiska unionen bör göra vad den kan för att hjälpa Malta och andra gränsländer i EU som har liknande svårigheter.
- O. Anslutningen till Europeiska unionen har för Malta och andra små länder medfört svårigheter när det gäller att tillämpa förordning nr 343/2003 av den 18 februari 2003, även kallad Dublin II.

1. Europaparlamentet är fast övertygat om att Malta och andra medlemsländer i EU måste respektera sina åtaganden enligt internationell rätt när det gäller asylsökande.
2. Europaparlamentet är införstått med att Malta ställts inför svåra problem när det gäller att hantera de senaste årens omfattande migration.
3. Europaparlamentet vill uttrycka sin solidaritet med den maltesiska befolkningen, med asylsökande och kvarhållna invandrare, de maltesiska myndigheterna och ordningsmakten som står inför väldiga problem med tanke på Maltas storlek och befolkningens mängd och med tanke på att invandrarnas och de asylsökandes slutdestination inte är Malta.
4. Europaparlamentet välkomnar den öppenhet och insyn som de maltesiska myndigheterna vinnlagt sig om, vilket gjorde att delegationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter och pressen hade fritt tillträde till anläggningarna.
5. Europaparlamentet beklagar dock de oacceptabla levnadsförhållanden som råder på anläggningarna för administrativt frihetsberövande där invandrare och asylsökande på Malta vistas.
6. Europaparlamentet kräver att de maltesiska myndigheterna avsevärt förkortar den tid under vilken invandrarna berövas sin frihet.
7. Europaparlamentet begär att de maltesiska myndigheterna skall ge FN:s flyktingkommisariat och icke-statliga organisationer obegränsat tillträde till de stängda anläggningarna. Parlamentet uppmanar vidare behöriga icke-statliga organisationer att inrätta en permanent representation på anläggningarna i syfte att säkerställa tillgång till medicinskt och juridiskt bistånd.
8. Europaparlamentet insisterar på att medlemsstaterna tillämpar asylförfarandet och bestämmelserna om miniminormer avseende beviljande av flyktingstatus i mottagningsvillkorsdirektivet på ett likartat och konsekvent sätt samt att asylansökningarna behandlas snabbt och effektivt.
9. Europaparlamentet begär att de maltesiska myndigheterna på ett mer strikt sätt skall tillämpa direktiv 2003/9/EG om mottagande av asylsökande, i synnerhet när det gäller förhållandena på anläggningarna för kvarhållande.
10. Europaparlamentet framhåller att Europeiska unionen bör spela en större roll i hanterandet av humanitära kriser som har att göra med strömmar av invandrare och asylsökande.
11. Europaparlamentet uppmanar rådet (rättsliga och inrikes frågor) att hålla ett extraordinarie möte på Malta så snart som möjligt för att tillmötesgå behovet av brådskande och omedelbara åtgärder för att hantera den stora våg av invandrare utan uppehållstillstånd som förväntas anlända till Malta under sommarmånaderna och samtidigt försöka finna en lämplig lösning på de rådande svårigheterna.

12. Europaparlamentet anser att EU:s medlemsstater måste visa större solidaritet med de medlemsstater som drabbas mer än andra av migrationsströmmar som har EU som mål och uppmanar medlemsstaterna att ta emot asylsökande från Malta och andra små länder i unionen, särskilt genom att använda tekniskt bistånd och de medel som för perioden 2007-2013 anslagits i Argoprogrammet, Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för yttre gränser, Europeiska integrationsfonden och Europeiska fonden för återvändande.
13. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att praktiskt stödja Malta
  - genom att sända expertgrupper där det även ingår oberoende experter för att bistå vid beviljandet av asylansökningar, och
  - genom att sända expertgrupper där det även ingår oberoende experter för att ge råd vid tillämpningen av direktiv 2003/9/EG om mottagande av asylsökande.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag om inrättandet av en krisfond för hantering av humanitära kriser i medlemsstaterna och att införliva en mekanism för krisfinansiering med de nya fonderna under perioden 2007–2013 som gör det möjligt att tillhandahålla ekonomiskt bistånd i krissituationer.
15. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att så snart som möjligt ta initiativ till en översyn av förordning (EG) nr 343/2003, även kallad Dublin II, där själva principen ifrågasätts, det vill säga den enligt vilken den medlemsstat som är första mottagarland också är ansvarig för att behandla asylansökan, vilket lägger en outhärdlig börda på de länder som ligger i södra och östra EU, och genom vilken en skälig ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna inrättas.
16. Europaparlamentet påminner om nödvändigheten av en gemensam politik för invandring och asylfrågor, en politik som bygger på öppna kanaler för laglig invandring och på att gemensamma skyddsnormer för invandrares och asylsökandes grundläggande rättigheter fastställs i hela EU, i enlighet med det som Europeiska rådet fastställde om denna politik i Tammerfors 1999, vilket senare styrkts genom Haagprogrammet.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och till FN:s flyktingkommissariat.